

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deveto vijeće)

17. svibnja 2018.*

„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje košare prilagođene za bicikle – Razlog ništavosti – Nedopuštenost zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim – Članak 52. stavak 3. i članak 86. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Otkrivanje ranijeg dizajna – Individualni karakter – Drukčiji ukupni dojam – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”

U predmetu T-760/16,

Basil BV, sa sjedištem u Silvoldeu (Nizozemska), koji zastupaju N. Weber i J. von der Thüsen, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju S. Hanne i D. Walicka, u svojstvu agenata,

tuženika,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

Artex SpA, sa sjedištem u San Zenu di Cassola (Italija), koji zastupa J. Vogtmeier, odvjetnik,

povodom tužbe protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. srpnja 2016. (predmet R 535/2015-3) koja se odnosi na postupak za proglašavanje dizajna ništavim između društava Artex i Basil,

OPĆI SUD (deveto vijeće),

u sastavu: S. Gervasoni (izvjestitelj), predsjednik, K. Kowalik-Bańczyk i C. Mac Eochaidh, suci,

tajnik: J. Plingers, administrator,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 4. studenoga 2016.,

uzimajući u obzir EUIPO-ov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 12. siječnja 2017.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu intervenijenta podnesen tajništvu Općeg suda 16. siječnja 2017.,

nakon rasprave održane 7. prosinca 2017.,

* Jezik postupka: njemački

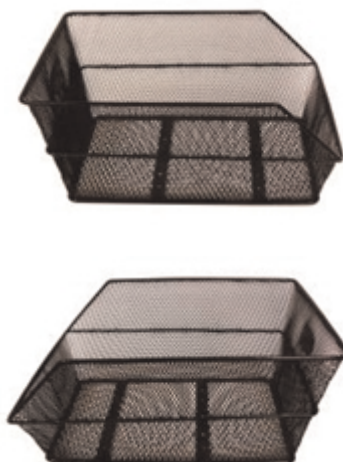
donosi sljedeću

Presudu

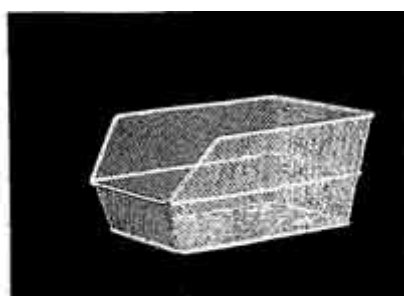
Okolnosti spora

- 1 Tužitelj Basil BV podnio je 13. veljače 2004. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) prijavu za registraciju dizajna Zajednice na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45. i ispravak SL 2018., L 72, str. 42.).
- 2 Dizajn za koji je zatražena registracija (u daljnjem tekstu: osporavani dizajn) prikazan je u nastavku:

- 3 Oспоравани dizajn registriran je pod brojem 142245-0001. Njegova registracija objavljena je u *Službenom glasniku dizajna Zajednice* br. 47/2004 od 15. lipnja 2004. Ta je registracija kasnije produljena do 13. veljače 2019.
- 4 Oспоравани dizajn namijenjen je primjeni na „košare prilagođene za bicikle” iz razreda 03-01 u smislu Sporazuma iz Locarna kojim se ustanovljuje Međunarodna klasifikacija za industrijski dizajn od 8. listopada 1968., kako je izmijenjen.
- 5 Intervenijent Artex SpA je 17. lipnja 2013. podnio EUIPO-u zahtjev za proglašavanje osporavanog dizajna ništavim na temelju članka 52. Uredbe br. 6/2002. Zahtjev za proglašavanje dizajna ništavim istaknut je na temelju razloga navedenog u članku 25. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 6/2002.
- 6 U svojem zahtjevu za proglašavanje dizajna ništavim intervenijent je tvrdio, među ostalim, da osporavani dizajn nema individualni karakter u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002 te se u prilog svojim tvrdnjama pozvao na više dokumenata koji su namijenjeni dokazivanju da je raniji dizajn učinjen dostupnim javnosti (u daljnjem tekstu: raniji dizajn), uključujući:
  - jedan od njegovih kataloga u kojemu se nalazi slika košare prilagođene za bicikle; uz tu je sliku naveden broj artikla 34.54.50, oznaka veličine predmetnog proizvoda i njegov opis, „stražnja mrežasta košara Speedy”, na četiri jezika; ta slika i popratne oznake prikazane su u nastavku:

34.54.50
30x30x17

- Hinterer Meshkorb mod. Speedy
- Cesto Speedy posteriore in rete
- Back mesh Speedy basket
- Panier postérieur Speedy en filet

- nekoliko računa koji datiraju iz razdoblja od 2000. do 2002. i koji se odnose na prodaju košara prilagođenih za bicikle poduzetnicima na kojima je navedeno ime Speedy;

- katalog iz 2001. i tri kataloga iz 2002. različitih talijanskih poduzetnika koji sadržavaju sliku košare prilagođene za bicikle koja je prikazana u nastavku:

- račun i otpremnica od 20. srpnja 2000. jednog tajlandskog poduzetnika kojemu su upućeni;
  - reprodukcija štanda jednog poduzetnika na kojemu je bila izložena košara prilagođena za bicikle kao i račun za sajam u Kölnu (Njemačka) u 2002.
- 7 Nakon što je priznao dopuštenost zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim, Odjel za poništaje je odlukom od 13. siječnja 2015. proglasio osporavani dizajn ništavim zbog nedostatka njegova individualnog karaktera.
- 8 Tužitelj je 11. ožujka 2015. podnio žalbu protiv odluke Odjela za poništaje.
- 9 Odlukom od 7. srpnja 2016. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) treće žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo je žalbu. Smatralo je u bitnome, kao prvo, da je zahtjev za proglašavanje dizajna ništavim koji je u predmetnom slučaju podnio intervenijent, protivno tvrdnjama tužitelja, dopušten, kao drugo, da je raniji dizajn bio otkriven prije datuma podnošenja prijave za registraciju osporavanog dizajna 13. veljače 2004. i, kao treće, da je Odjel za poništaje pravilno proglasio osporavani dizajn ništavim zbog nedostatka njegova individualnog karaktera.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 10 Opći je sud mjerom upravljanja postupkom uputio strankama pitanja koje su na njih odgovorile u dodijeljenim rokovima.
- 11 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
  - EUIPO-u i po potrebi ostalim strankama naloži snošenje troškova.
- 12 EUIPO i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:
- odbije tužbu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 13 Tužitelj je u prilog svojoj tužbi iznio tri tužbena razloga, kao prvo, povredu članka 52. stavka 3. Uredbe br. 6/2002 koji se odnosi na nedopuštenost zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim pod određenim uvjetima, kao drugo, povredu članka 7. Uredbe br. 6/2002 koji se odnosi na otkrivanje dizajna i, kao treće, povredu članka 6. Uredbe br. 6/2002 koji se odnosi na individualni karakter dizajna.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 52. stavka 3. Uredbe br. 6/2002

- 14 Tužitelj u bitnome smatra da je EUIPO primjenom članka 52. stavka 3. Uredbe br. 6/2002 ili članka 86. stavka 5. iste uredbe morao zahtjev za proglašavanje dizajna ništavim koji je podnio intervenijent proglasiti nedopuštenim.
- 15 U tom pogledu, tužitelj se poziva na odluku žalbenog vijeća koja je prethodila pobijanoj odluci, kojom je žalbeno vijeće već odbilo jedan zahtjev za proglašavanje dizajna ništavim podnesen protiv osporavanog dizajna. Tužitelj ističe da je taj prethodni postupak za proglašavanje dizajna ništavim vodio poduzetnik podnositelj zahtjeva zajedno s intervenijentom.
- 16 EUIPO i intervenijent osporavaju te argumente.
- 17 U tom pogledu, valja podsjetiti, kao prvo, da članak 52. stavak 3. Uredbe br. 6/2002 određuje da zahtjev za proglašavanje ništavosti podnesen EUIPO-u nije dopušten ako je sud za dizajn Zajednice već prije pravomoćno odlučio u vezi sa zahtjevom koji se odnosi na isti predmet i iste razloge za podnošenje tužbe te koji je uključivao iste stranke.
- 18 Međutim, odredbe članka 52. stavka 3. Uredbe br. 6/2002 nisu primjenjive u ovom slučaju.
- 19 Naime, kao prvo, stavkom 1. članka 80. Uredbe br. 6/2002 pod naslovom „Sudovi za dizajn Zajednice” određeno je da države članice na svojim područjima određeni broj nacionalnih sudova i vijeća prvog i drugog stupnja imenuju sudovima za dizajn Zajednice, koji obavljaju zadaće koje su im dodijeljene tom uredbom. Iz odredbi tog članka dakle proizlazi da je sud za dizajn Zajednice nužno nacionalni sud države članice.
- 20 To znači da se članak 52. stavak 3. Uredbe br. 6/2002 ne primjenjuje u slučaju kada je EUIPO već odlučivao, već samo kada je odlučivao nacionalni sud.
- 21 Kao drugo, tužitelj nije dokazao da je stranka koja je u ovom predmetu protiv osporavanog dizajna podnijela zahtjev za proglašavanje ništavosti ista stranka kao i ona koja je zahtjev za proglašavanje ništavosti protiv osporavanog dizajna podnijela u prethodnom predmetu.
- 22 Naime, ne može se izvesti zaključak o postojanju istovjetnosti stranaka iz okolnosti da postoji uska povezanost između dva predmeta o kojima je riječ i bliska suradnja između dviju stranaka koje su podnijele zahtjev za proglašavanje dizajna ništavim u obama predmetima koja, među ostalim, proizlazi iz identiteta njihovih zastupnika i njihovih argumenata.
- 23 U tom je pogledu intervenijent naveo, a da to na raspravi nije osporeno, da je poduzetnik koji je podnio prethodni zahtjev za proglašavanje dizajna ništavim bio samo njegov klijent, što nije dovoljno da bi se njega i tog poduzetnika moglo smatrati jednom te istom strankom.
- 24 Nadalje, okolnost navedena u gornjoj točki 22. ne dopušta zaključak o zloporabnom karakteru predmetnih zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim.

- 25 Konačno, u pogledu argumenta prema kojem je žalbeno vijeće povrijedilo tužiteljevo pravo da bude dostatno saslušan u vezi s postupanjem intervenijenta koje navodno čini zloporabu, tužitelj nije podnio nikakav dokaz na temelju kojeg se može zaključiti da mu žalbeno vijeće nije dopustilo da se očituje o tome.
- 26 Usto, iako tužitelj, pozivajući se na članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950., ističe povredu prava na pošteno suđenje, potrebno je pojasniti da je Opći sud isključio primjenu takvog prava na žalbena vijeća EUIPO-a s obzirom na to da postupak pred žalbenim vijećima nije sudske naravi, već upravne (presude od 20. travnja 2005., Krüger/OHIM – Calpis (CALPICO), T-273/02, EU:T:2005:134, t. 62. i od 12. prosinca 2014., Comptoir d'Épicerie/OHIM – A-Rosa Akademie (da rosa), T-405/13, neobjavljena, EU:T:2014:1072, t. 71.; vidjeti također u tom smislu presudu od 12. prosinca 2002., Procter & Gamble/OHIM (Oblik sapuna), T-63/01, EU:T:2002:317, t. 23.).
- 27 Kao drugo, odredbama članka 86. stavka 5. Uredbe br. 6/2002, prema kojima se ne može podići protutužba za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna Zajednice ako je EUIPO već pravomoćno odlučio o zahtjevu koji se odnosi na isti predmet i pravni temelj i koji uključuje iste stranke, nisu uređeni postupci pred EUIPO-om i, osobito, njegovim žalbenim vijećima, već postupci pred sudovima za dizajn Zajednice, za koje je u gornjoj točki 19. rečeno da se radi o nacionalnim sudovima.
- 28 Iako je točno da su odredbe članka 52. stavka 3. Uredbe br. 6/2002 i one članka 86. stavka 5. Uredbe br. 6/2002 namijenjene sprečavanju mogućih sukoba u području ništavosti dizajna između odluka EUIPO-a i odluka sudova za dizajn Zajednice, iz tih se istih odredbi ne može zaključiti da se Uredbom br. 6/2002 uspostavlja istovjetni mehanizam za sprečavanje sukoba između odluka EUIPO-a.
- 29 Kao treće, analogna primjena članka 52. stavka 3. Uredbe br. 6/2002 na slučajeve u kojima je EUIPO već odlučivao o zahtjevu za proglašavanje dizajna ništavim je isključena.
- 30 Naime, nije utvrđeno da ta odredba sadržava pravnu prazninu nespojivu s općim načelom prava koja bi se mogla popuniti analognom primjenom (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 1985., Krohn, 165/84, EU:C:1985:507, t. 13. i 14.).
- 31 Točno je da je Uredbom Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)), konkretno člankom 56. stavkom 3. navedene uredbe (kasnije članak 63. Uredbe 2017/1001) na koji upućuje tužitelj u svojoj tužbi (upućujući, pogreškom u pisanju koju je potvrdio na raspravi, na članak 60. stavak 3. Uredbe br. 6/2002), kako je izmijenjen Uredbom (EU) br. 2424/2015 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. (SL 2015., L 341, str. 21.), propisano da zahtjev za proglašavanje ništavosti nije dopušten ako je o meritumu zahtjeva koji se odnosi na isti predmet i iste razloge za podnošenje tužbe te koji je uključivao iste stranke već odlučio ili EUIPO ili sud za žigove EU-a te ako je odluka EUIPO-a ili suda o tom zahtjevu postala pravomoćna.
- 32 Međutim, ako je zakonodavac u području žiga Europske unije smatrao potrebnim donijeti izričitu odredbu na temelju koje pravomoćnost prethodnih odluka EUIPO-a dovodi do odbacivanja zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim bez ispitivanja njegova merituma, takva izričita odredba bila bi dakle jednako tako potrebna i u području dizajna. Zato nedostatak takve odredbe nije moguće nadomjestiti analognom primjenom članka 52. stavka 3. Uredbe br. 6/2002 na odluke EUIPO-a.
- 33 Osim toga, izričita pisana odredba još je potrebnija za analognu primjenu odredbi koje se primjenjuju na sudske odluke „koje su postale pravomoćne” na odluke EUIPO-a jer iz ustaljene sudske prakse proizlazi da su postupci pred EUIPO-om upravnog, a ne sudskog karaktera (presuda od 15. srpnja

2015., TVR Automotive/OHIM – TVR Italia (TVR ITALIA), T-398/13, EU:T:2015:503, t. 38.; vidjeti također u tom smislu presudu od 12. prosinca 2002., Oblik sapuna, T-63/01, EU:T:2002:317, t. 22. i 23.).

- 34 Valja dodati da je u području dizajna Zajednice meritorno ispitivanje prijave za registraciju na temelju članka 47. stavka 1. Uredbe br. 6/2002 ograničeno na provjeru usklađenosti te prijave s definicijom dizajna iz članka 3. točke (a) te uredbe kao i s javnim poretkom. Osim toga, primjenjuju se formalni uvjeti iz članka 45. Uredbe br. 6/2002. Nasuprot tomu, člancima 7. i 8. Uredbe br. 207/2009 (kasnije članci 7. i 8. Uredbe 2017/1001) uvodi se, prije registracije žiga, suštinska provjera njegove valjanosti koja se u slučaju članka 8. Uredbe br. 207/2009 temelji na postojanju postupka povodom prigovora. Stoga, s obzirom na stupanj provjere valjanosti dizajna prije njihove registracije, postupak za proglašavanje dizajna ništavim, kojim se takva provjera osigurava nakon te registracije, u strukturi Uredbe br. 6/2002 nužno zauzima različito mjesto od onog koje zauzima u strukturi Uredbe br. 207/2009 za koju je taj stupanj provjere različit. Zbog toga je bilo kakva analogna primjena članka 52. stavka 3. Uredbe br. 6/2002 na odluke EUIPO-a koja se oslanja na odredbe članka 56. stavka 3. Uredbe br. 207/2009 još teža.
- 35 S obzirom na prethodna razmatranja, ovaj tužbeni razlog treba odbiti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. Uredbe br. 6/2002

- 36 Svojim drugim tužbenim razlogom tužitelj prigovara žalbenom vijeću da je utvrđenjem da je raniji dizajn bio učinjen dostupnim javnosti povrijedilo odredbe članka 7. Uredbe br. 6/2002. Taj tužbeni razlog uključuje više prigovora koji se temelje, kao prvo, na zakašnjelom priopćenju EUIPO-u prijevoda dokaza koje je podnio intervenijent u svrhu dokazivanja da je raniji dizajn bio učinjen dostupnim javnosti, kao drugo, na neprikladnosti dokaza na kojima je žalbeno vijeće utemeljilo zaključak da je raniji dizajn bio učinjen dostupnim javnosti prije osporavanog dizajna i, kao treće, na tome da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku pri utvrđivanju relevantnih specijaliziranih poslovnih krugova.

Zakašnjelo priopćenje prijevoda dokaza koje je intervenijent podnio EUIPO-u

- 37 Tužitelj, koji je u svojoj tužbi naveo da su dokazi koje je intervenijent podnio s ciljem dokazivanja otkrivanja ranijeg dizajna bili prevedeni na jezik postupka za proglašavanje dizajna ništavim tek nakon isteka roka iz članka 29. stavka 5. Uredbe Komisije (EZ) br. 2245/2002 od 21. listopada 2002. o provedbi Uredbe br. 6/2002 (SL 2002., L 341, str. 28.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 70.), kao što proizlazi iz zapisnika s rasprave, povukao je taj prigovor o kojemu stoga više nije potrebno odlučiti.

Neprikladnost dokaza na temelju kojih je žalbeno vijeće zaključilo da je raniji dizajn bio učinjen dostupnim javnosti

- 38 Tužitelj u bitnome ističe da se na temelju dokaza na koje se poziva žalbeno vijeće ne može zaključiti da je raniji dizajn bio otkriven prije podnošenja prijave za registraciju osporavanog dizajna 13. veljače 2004. On tako tvrdi da se na temelju kataloga intervenijenta, računa, reprodukcije štanda poduzetnika i drugih kataloga koje je intervenijent podnio ne može sa sigurnošću utvrditi ranije otkrivanje.
- 39 EUIPO i intervenijent zahtijevaju da se taj prigovor odbije.
- 40 Prema članku 7. Uredbe br. 6/2002, u smislu primjene članaka 5. i 6., smatra se da je dizajn bio učinjen dostupnim javnosti ako je objavljen nakon registracije ili na drugi način, ili izložen, upotrijebljen u trgovini ili drukčije otkriven prije datuma podnošenja prijave za registraciju, osim ako ti događaji

poslovnim krugovima specijaliziranim u odnosnom sektoru, a koji posluju unutar Europske unije, iz opravdanih razloga nisu mogli objektivno biti poznati u redovitom poslovanju. Međutim, također u skladu s člankom 7. Uredbe br. 6/2002, ne smatra se da je dizajn učinjen dostupnim javnosti ako je samo otkriven trećoj osobi pod izričitim ili prešutnim uvjetima tajnosti.

- 41 U Uredbi br. 2245/2002 nema napomene o dokazima koje podnositelj zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim mora podnijeti u vezi s otkrivanjem ranijeg dizajna. Konkretnije, člankom 28. stavkom 1. točkom (b) podtočkom v. Uredbe br. 2245/2002 samo je predviđeno da zahtjev za proglašavanje ništavosti kada se, među ostalim, temelji na nedostatku individualnog karaktera dizajna Zajednice za koji je zatražena zaštita, mora sadržavati naznaku i reprodukciju dizajna podnositelja zahtjeva za proglašavanje ništavosti koji bi mogli činiti prepreku individualnom karakteru dizajna Zajednice za koji je zatražena zaštita kao i dokumente koji dokazuju da je raniji dizajn prije učinjen dostupnim javnosti. Nadalje, ni Uredba br. 6/2002 ni Uredba br. 2245/2002 ne navode obvezni oblik dokaza koje podnositelj zahtjeva za proglašavanje ništavosti mora podnijeti kako bi dokazao otkrivanje svojeg dizajna prije datuma podnošenja prijave za registraciju dizajna za koji je zatražena zaštita. Tako prema podtočkama v. i vi. članka 28. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2245/2002 zahtjev za proglašavanje ništavosti samo mora sadržavati „dokumente koji dokazuju postojanje [tog ranijeg dizajna]” kao i „naznaku činjenica, dokaza i argumenata dostavljenih kako bi potkrijepili ove razloge”. Isto tako, člankom 65. stavkom 1. Uredbe br. 6/2002 predviđen je samo netaksativni popis mogućih mjera izvođenja dokaza u postupcima pred EUIPO-om. Iz toga slijedi da podnositelj zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim slobodno bira dokaze za koje smatra da ih je korisno podnijeti EUIPO-u u prilog svojem zahtjevu za proglašavanje dizajna ništavim (presuda od 14. srpnja 2016., Thun 1794/EUIPO – Adekor (Dekoratívni grafički simboli), T-420/15, neobjavljena, EU:T:2016:410, t. 26.).
- 42 Nadalje, otkrivanje ranijeg dizajna ne može se dokazati vjerojatnostima ili predmnijevama, već se mora zasnivati na konkretnim i objektivnim dokazima koji dokazuju stvarno otkrivanje ranijeg dizajna na tržištu. Osim toga, dokazi koje pruža podnositelj zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim moraju se ocijeniti jedni u odnosu na druge. Naime, iako neki od tih dokaza sami za sebe mogu biti nedostatni kako bi se dokazalo otkrivanje ranijeg dizajna, oni mogu, kada su povezani ili uzeti zajedno s drugim dokumentima ili podacima, doprinijeti formiranju dokaza o otkrivanju. Konačno, kako bi se ocijenila dokazna vrijednost nekog dokumenta, prvo valja provjeriti vjerodostojnost i istinitost podataka koje on sadržava. U obzir se osobito mora uzeti tko je izdao dokument, okolnosti njegova nastanka i komu je upućen te razmotriti doima li se on u pogledu svojeg sadržaja smislenim i pouzdanim (presuda od 14. srpnja 2016., Dekoratívni grafički simboli, T-420/15, neobjavljena, EU:T:2016:410, t. 27.).
- 43 U ovom je slučaju žalbeno vijeće istaknulo da je intervenijent dostavio katalog u svojem izvorniku. Taj katalog sadržava sliku košare za bicikle pod nazivom Speedy. Uz tu je sliku naveden broj artikla 34.54.50. Intervenijent je također dostavio više od 100 računa izdanih različitim poduzetnicima sa sjedištem osobito u Italiji. Ti računi datiraju iz razdoblja od 2000. do 2002. i odnose se na prodaju više od 25 000 košara prilagođenih za bicikle na kojima je naznačen kako broj artikla 34.54.50 tako i ime Speedy.
- 44 Žalbeno vijeće je navelo da se košara prilagođena za bicikle istovjetna onoj navedenoj u gornjoj točki 43. pojavljuje i u četiri kataloga drugih poduzetnika koji datiraju iz 2001. i 2002. te u reprodukciji štanda jednog poduzetnika za sajam u Kölnu u 2002.
- 45 Na temelju svih tih dokaza promatranih zajedno, žalbeno je vijeće moglo pravilno zaključiti da je raniji dizajn o kojemu je riječ u ovom slučaju bio otkriven.
- 46 Argumenti koje je istaknuo tužitelj ne mogu dovesti u pitanje prethodni zaključak.

- 47 Naime, tužitelj je iznio samo sumnje ili rezerve, među ostalim, u pogledu datuma i distribucije kataloga navedenog u gornjoj točki 43. kao i u pogledu samog postojanja kataloga navedenih u gornjoj točki 44., u pogledu veze između broja artikla naznačenog u katalogu navedenom u gornjoj točki 43. i istovjetnog broja naznačenog na računima također navedenima u gornjoj točki 43. te u pogledu činjenice da su predmetni katalogi distribuirani i da su proizvodi koji su u njima prikazani doista proizvedeni.
- 48 Takve sumnje nisu dovoljne da dovedu u pitanje skup podudarajućih indicija koji je pružio intervenijent i na temelju kojeg je žalbeno vijeće zaključilo da je došlo do otkrivanja.
- 49 Osim toga, valja podsjetiti, što se tiče tužiteljeva argumenta koji se temelji na nepozivanju svjedoka, da podnositelj zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim slobodno bira dokaze za koje smatra da ih je korisno podnijeti EUIPO-u u prilog svojem zahtjevu (vidjeti gornju točku 41.).
- 50 Isto tako valja podsjetiti, što se tiče argumenata koji se temelje na nedostatnosti dokazne snage bilo kojeg od dokaza koje je žalbeno vijeće uzelo u obzir, da je prilikom ispitivanja je li došlo do otkrivanja dizajna potrebno provesti sveobuhvatnu ocjenu imajući u vidu sve relevantne faktore konkretnog slučaja (vidjeti gornju točku 42.).
- 51 Valja također istaknuti da navod tužitelja prema kojem je u predmetnom sektoru uobičajeno upotrebljavati istovjetne brojeve artikla za proizvod prethodnog modela i za onaj sljedećeg modela nije ničime dokazan.
- 52 Štoviše, EUIPO uvjerljivo navodi da iako se takva tvrdnja ne može isključiti kada se radi o nazivu artikla, ona nije realistična u pogledu broja artikla jer uporaba istog broja artikla za proizvode uzastopnih modela onemogućuje svako razlikovanje između tih proizvoda u praćenju prodaje, poslovnim knjigama ili u slučaju jamstava.
- 53 Nadalje, što se tiče tužiteljevih navoda u odnosu na moguću manipulaciju dokumentima koje je dostavio intervenijent, oni nisu dokazani.
- 54 Konačno, što se tiče tužiteljeva pozivanja na prethodnu odluku jednog od žalbenih vijeća EUIPO-a, u dijelu u kojem takav prigovor nije u vezi s prvim tužbenim razlogom koji je odbijen u gornjoj točki 35., nego u vezi s pozivanjem na raniju praksu žalbenih vijeća EUIPO-a, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da se odluke o registraciji znaka kao žiga Europske unije koje ta žalbena vijeća trebaju donijeti u skladu s Uredbom br. 207/2009 donose na temelju ograničene nadležnosti, a ne diskrecijske ovlasti. Stoga se zakonitost navedenih odluka mora ocjenjivati samo na temelju te uredbe, a ne na temelju njihove ranije prakse u odlučivanju. Presuđeno je da, s obzirom na načela jednakosti postupanja i dobre uprave, EUIPO mora u okviru ispitivanja prijave za registraciju žiga Europske unije uzeti u obzir već donesene odluke o sličnim prijavama i s osobitom pažnjom preispitati treba li ili ne odlučiti na isti način. Međutim, dodano je da načela jednakog postupanja i dobre uprave moraju biti usklađena s poštovanjem zakonitosti. Slijedom toga, osoba koja podnosi prijavu za registraciju nekog znaka kao žiga ne može se pozvati u svoju korist na možebitnu nezakonitost koja je počinjena u korist drugoga kako bi ishodila istovjetnu odluku. Uostalom, zbog razloga pravne sigurnosti i, točnije, dobre uprave, ispitivanje svake prijave za registraciju mora biti potpuno i cjelovito kako bi se izbjegla nevaljana registracija žigova. To ispitivanje treba provoditi u svakom konkretnom slučaju. Naime, registracija znaka kao žiga ovisi o specifičnim kriterijima primjenjivima u okviru činjeničnih okolnosti predmetnog slučaja koji služe tomu da se provjeri je li predmetni znak obuhvaćen jednim od razloga za odbijanje (vidjeti presudu od 16. veljače 2017., Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Termosifoni za radijatore), T-828/14 i T-829/14, EU:T:2017:87, t. 93. i navedenu sudsku praksu).
- 55 Međutim, sudska praksa navedena u gornjoj točki 54. koja se odnosi na sustav žiga Europske unije analogno je primjenjiva na ispitivanje zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim (presuda od 16. veljače 2017., Termosifoni za radijatore, T-828/14 i T-829/14, EU:T:2017:87, t. 93.).

- 56 U ovom slučaju, kao što to proizlazi iz gornjih točaka 43. do 45., žalbeno vijeće je pravilno zaključilo da je raniji dizajn bio otkriven. Tužitelj se stoga ne može s uspjehom pozivati na prethodnu odluku EUIPO-a kako bi opovrgnuo taj zaključak.
- 57 U svakom slučaju, ovaj se predmet u više elemenata razlikuje od predmeta na koji se poziva tužitelj. Naime, intervenijent je u navedenom postupku podnio znatno veći broj računa nego podnositelj zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim. Štoviše, ti su računi sadržavali ime ranijeg dizajna i broj artikla koji su naznačeni u izvornom katalogu u kojem je dizajn bio predstavljen. Naposljetku, podneseni su i drugi katalogi drugih poduzetnika.
- 58 Stoga je žalbeno vijeće u točki 29. pobijane odluke pravilno zaključilo da takvi elementi omogućavaju razlikovanje tih dvaju predmeta u dovoljnoj mjeri kako bi donošenje različitih zaključaka u tim predmetima bilo opravdano.
- 59 Iz prethodno navedenog proizlazi da ovaj prigovor treba odbiti.

Pogreška u utvrđivanju relevantnih specijaliziranih poslovnih krugova

- 60 Tužitelj u bitnome tvrdi da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku u utvrđivanju relevantnih specijaliziranih poslovnih krugova.
- 61 Tužitelj u okviru prvog argumenta navodi da je žalbeno vijeće pogrešno utvrdilo da trgovci pripadaju specijaliziranim poslovnim krugovima.
- 62 Tužitelj također ističe i drugi argument koji se temelji na tome da se žalbeno vijeće nije dostatno izjasnilo o tome je li znatan dio specijaliziranih poslovnih krugova imao mogućnost upoznati se s dizajnom, čime je povrijedilo njegovo pravo na saslušanje.
- 63 EUIPO i intervenijent traže odbijanje svih prigovora.
- 64 Što se tiče tužiteljeva prvog argumenta, Sud je već presudio kako članak 11. stavak 2. Uredbe br. 6/2002 – prema kojem se smatra da je dizajn unutar Unije učinjen dostupnim javnosti ako je objavljen, izložen, korišten u trgovini ili drukčije otkriven na takav način da su ovi događaji u redovitom poslovanju objektivno mogli biti poznati poslovnim krugovima specijaliziranim u odnosnom sektoru, a koji posluju unutar Unije – treba tumačiti na način da se može smatrati da je neregistrirani dizajn mogao u redovitom poslovanju objektivno biti poznat poslovnim krugovima specijaliziranim u odnosnom sektoru, a koji posluju unutar Unije, ako su prikazi navedenog dizajna bili distribuirani trgovcima koji posluju u tom sektoru (presuda od 13. veljače 2014., H. Gautzsch Großhandel, C-479/12, EU:C:2014:75, t. 30.). Takvo se tumačenje analogno primjenjuje kada je riječ o članku 7. stavku 1. Uredbe br. 6/2002 čiji je tekst sličan onom članka 11. stavka 2. navedene uredbe i koji je također usmjeren na utvrđivanje elemenata relevantnih za utvrđenje postojanja ili nepostojanja otkrivanja, čime se štiti neregistrirani dizajn.
- 65 Stoga prvi argument valja odbiti.
- 66 Što se tiče drugog argumenta, valja podsjetiti da se smatra da je dizajn otkriven kad stranka koja tvrdi da je otkriven dokaže postojanje činjenica kojima se čini to otkrivanje. Kako bi se pobila ta pretpostavka, stranka koja osporava otkrivanje treba u dovoljnoj pravnoj mjeri dokazati da su okolnosti u tom slučaju mogle opravdano činiti prepreku tomu da te činjenice budu objektivno poznate poslovnim krugovima specijaliziranim u odnosnom sektoru u redovitom poslovanju (presuda od 21. svibnja 2015., Senz Technologies/OHIM – Impliva (Kišobrani), T-22/13 i T-23/13, EU:T:2015:310, t. 26.).

- 67 U ovom je slučaju intervenijent, kao što je navedeno u gornjoj točki 45., u dovoljnoj mjeri dokazao otkrivanje ranijeg dizajna. Nasuprot tomu, tužitelj nije pružio dokaz da su okolnosti u ovom slučaju činile prepreku tomu da činjenice kojima se čini otkrivanje budu objektivno poznate poslovnim krugovima specijaliziranim u odnosnom sektoru. Budući da tužitelj snosi teret dokazivanja te činjenice i da on ne dokazuje da je to učinio pred žalbenim vijećem, ne može se s uspjehom pozivati na činjenicu da se žalbeno vijeće nije očitovalo o tom pitanju niti da je povrijedilo njegovo pravo da bude dostatno saslušan.
- 68 Usto, argument koji se temelji na povredi prava na saslušanje nije popraćen pojašnjenjima dostatnim za ocjenu njegove osnovanosti. Taj argument stoga treba u svakom slučaju odbiti.
- 69 Štoviše, iako tužitelj – pozivajući se na članak 47. Povelje o temeljnim pravima i članak 6. stavak 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda – ističe povredu prava na pošteno suđenje, takav argument treba odbiti upućujući na razmatranja iznesena u gornjoj točki 26.
- 70 Valja stoga odbiti drugi argument, zajedno s trećim prigovorom u cijelosti.
- 71 S obzirom na prethodna razmatranja, treba zaključiti da je žalbeno vijeće pravilno utvrdilo da je raniji dizajn bio učinjen dostupnim javnosti na datum podnošenja prijave za registraciju osporavanog dizajna 13. veljače 2004.
- 72 Stoga taj tužbeni razlog valja odbiti u cijelosti.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 6. Uredbe br. 6/2002

- 73 Tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće povrijedilo članak 6. Uredbe br. 6/2002 smatrajući da osporavani dizajn nema individualni karakter.
- 74 Tužitelj tako tvrdi da upućeni korisnik primjećuje različita obilježja dvaju osporavanih dizajna, odnosno dvije vodoravne pruge na dnu košare i pravokutnik na stražnjoj stranici, koja dominiraju ukupnim dojmom koji osporavani dizajn na njega ostavlja.
- 75 EUIPO i intervenijent zahtijevaju da se ovaj tužbeni razlog odbije.
- 76 Iz teksta članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002 proizlazi da individualni karakter kod registriranog dizajna Zajednice treba ocjenjivati s obzirom na ukupan dojam koji ostavlja na upućenog korisnika. Ukupan dojam upućenog korisnika treba biti različit od onoga koji ostavlja svaki dizajn koji je učinjen dostupnim javnosti prije datuma podnošenja prijave za registraciju ili, ako je bilo zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva. Člankom 6. stavkom 2. Uredbe br. 6/2002 propisano je da se pri ocjeni individualnog karaktera mora uzeti u obzir stupanj slobode koju je imao dizajner u razvoju dizajna (presuda od 29. listopada 2015., Roca Sanitario/OHIM – Villeroy & Boch (Slavina s jednom ručkom), T-334/14, neobjavljena, EU:T:2015:817, t. 15.).
- 77 Sukladno sudskoj praksi, individualni karakter dizajna proizlazi iz različitog ukupnog dojma ili iz činjenice da kod upućenog korisnika nije nastao dojam „već viđenog” u odnosu na sve ono što je postojalo ranije u okviru skupnosti dizajna, bez uzimanja u obzir razlika koje se ne ističu dovoljno da bi utjecale na navedeni ukupni dojam, iako premašuju beznačajne detalje, ali uzimajući u obzir razlike koje se dovoljno ističu da bi stvorile različite dojmove o cjelini (presuda od 29. listopada 2015., Slavina s jednom ručkom, T-334/14, neobjavljena, EU:T:2015:817, t. 16.).
- 78 Kod procjene toga ima li određeni dizajn individualni karakter u odnosu na skupnost postojećih dizajna, valja uzeti u obzir prirodu proizvoda na koji je dizajn primijenjen ili u kojem je on sadržan, a posebno industrijski sektor kojemu on pripada (vidjeti uvodnu izjavu 14. Uredbe br. 6/2002), stupanj

slobode dizajnera u razvoju dizajna, moguće zasićenje stanja tehnike koje može biti takvo da upućenog korisnika učini osjetljivijim na razlike između uspoređenih dizajna kao i način na koji se koristi predmetnim proizvodom, osobito s obzirom na rukovanje kojemu je uobičajeno podvrgnut tom prilikom (presuda od 29. listopada 2015., Slavina s jednom ručkom, T-334/14, neobjavljena, EU:T:2015:817, t. 17.).

- 79 Konačno, prilikom ocjene individualnog karaktera dizajna valja također uzeti u obzir stajalište upućenog korisnika. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, upućeni korisnik je osoba koja primjenjuje poseban oprez i raspolaže određenim znanjem o prijašnjem stanju tehnike, odnosno o skupnosti postojećih dizajna koji se odnose na predmetni proizvod i koji su bili učinjeni dostupnima javnosti na dan podnošenja prijave osporavanog dizajna ili, ovisno o slučaju, na dan kada je zatraženo pravo prvenstva (vidjeti presudu od 29. listopada 2015., Slavina s jednom ručkom, T-334/14, neobjavljenju, EU:T:2015:817t. 18. i navedenu sudsku praksu).
- 80 U ovom je slučaju žalbeno vijeće pravilno definiralo upućenog korisnika, što tužitelj ne osporava, kao osobu koja je upoznata s košarama prilagođenima za bicikle a da nije dizajner ili tehnički stručnjak, koja poznaje različite dizajne koji postoje u predmetnom sektoru i raspolaže određenim stupnjem znanja u odnosu na obilježja koja ti dizajni uobičajeno sadržavaju (t. 32. pobijane odluke).
- 81 Osim toga, žalbeno vijeće je također pravilno zaključilo, što tužitelj ne osporava, da je sloboda dizajnera u razvoju košara prilagođenih za bicikle bila definirana tehničkim ograničenjima, s obzirom na to da košare prilagođene za bicikle moraju biti pričvršćene za bicikl i moraju moći nositi predmete a da oni tijekom vožnje biciklom iz njih ne ispadaju, ali da je dizajner mogao izabrati između velikog broja boja, materijala (na primjer plastike, metala, šiba ili tkanine) i oblika (okruglog, ovalnog ili pravokutnog) košare (t. 33. pobijane odluke).
- 82 Žalbeno vijeće je potom navelo, a da nije pogriješilo, da se predmetne košare podudaraju u barem nekoliko obilježja (t. 35. pobijane odluke), zbog činjenice da:
- je materijal obiju košara gusta metalna rešetka;
  - su obje košare, prilagođene za bicikle, pravokutnog oblika;
  - su gornji rubovi obiju bočnih stranica nakošeni prema van;
  - je prednja stranica dvaput niža od stražnje stranice;
  - obrub koji okružuje cijelu košaru ide do vrha najniže male stranice.
- 83 Žalbeno vijeće je također pravilno utvrdilo da se suprotstavljeni dizajni razlikuju po tome što osporavani dizajn sadržava dva obilježja, odnosno dvije horizontalne pruge na dnu i pravokutnik na maloj stražnjoj stranici, koja raniji dizajn nije imao (t. 36. pobijane odluke).
- 84 Žalbeno vijeće smatra da upućeni korisnik dvije horizontalne pruge na dnu osporavanog dizajna doživljava kao pojačanje košare. Ono također smatra da se pravokutnik na maloj stražnjoj stranici osporavanog dizajna doživljava kao identifikacijska pločica, da ta obilježja ne dominiraju ukupnom slikom košare prilagođene za bicikle i da upućeni korisnik stoga u suprotstavljenim dizajnima vidi isti oblik, isti materijal i iste estetske značajke. Žalbeno vijeće je zaključilo da suprotstavljeni dizajni ostavljaju isti ukupni dojam i da se zbog njihovih ograničenih razlika ne može utvrditi postojanje individualnog karaktera osporavanog dizajna (t. 37. pobijane odluke).

- 85 S obzirom na sva razmatranja iz prethodnih točaka, koja treba potvrditi, valja utvrditi da je žalbeno vijeće na temelju elemenata koje je uzelo u obzir moglo pravilno zaključiti da suprotstavljeni dizajni na upućenog korisnika ostavljaju isti ukupni dojam te da osporavani dizajn nema individualni karakter.
- 86 Tužitelj u svojoj tužbi ne ističe nijedan argument kojim bi doveo u pitanje zaključak iz gornje točke 85.
- 87 Stoga ovaj tužbeni razlog valja odbiti.
- 88 Što se tiče argumenata iznesenih u postupku pred EUIPO-om, na koje upućuje tužitelj osobito u točkama 61., 66. i 82. svoje tužbe, valja dodati da iako se pojedina pitanja tužbe mogu potkrijepiti i dopuniti upućivanjem na dijelove dokumenata koji su joj priloženi, prilozi imaju isključivo dokaznu i pomoćnu funkciju. Prilozi stoga ne mogu poslužiti za razradu nekog razloga koji je sažeto izložen u tužbi na način da se u njima ističu prigovori i argumenti koji u tužbi nisu navedeni (presuda od 30. siječnja 2007., France Télécom/Komisija, T-340/03, EU:T:2007:22, t. 167.). Te argumente zato treba odbaciti kao nedopuštene.
- 89 Iz svega navedenog proizlazi da tužbu treba odbiti.

Troškovi

- 90 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova, sukladno zahtjevu EUIPO-a i intervenijenta.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deveto vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Nalaže se društvu Basil BV snošenje troškova.**

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 17. svibnja 2018.

Potpisi